

## **Prawo bioetyczne – 25 maj 2020 r.**

Śmierć człowieka stanowi element składowy ludzkiej egzystencji, dowód tymczasowości procesów biologicznych. Z chwilą śmierci człowieka aktualizuje się szereg ciekawych, jednoznacznie nierozstrzygniętych problemów, które budzą uzasadnione wątpliwości prawne. Można powiedzieć, że z chwilą śmierci otwiera się nowy wymiar praw przynależnych każdemu człowiekowi, które komplikują względy religijne, etyczne, filozoficzne, społeczne, zdrowotne. Z zagadnieniem śmierci człowieka nierozzerwalnie wiąże się problematyka postępowania ze zwłokami i szczątkami ludzkimi, obejmująca m.in. zagadnienia sprowadzania zwłok lub szczątków ludzkich z zagranicy; grzebania zmarłych, w tym zmarłych z powodu chorób zakaźnych; postępowania ze zwłokami pochodzącymi z naturalnego poronienia; przeprowadzania ekshumacji i dokonywania sekcji zwłok; możliwości medycznego wykorzystywania zwłok i szczątków ludzkich; zamrażania zwłok; eksponowania martwych ciał ludzkich jako obiektów muzealne.

Podstawowe regulacje prawne dotyczące postępowania ze zwłokami i szczątkami ludzkimi regulują: ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (tekst jedn. Dz. U. 2019, poz. 1473 z późn. zm.); Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2001 r. w sprawie postępowania ze zwłokami i szczątkami ludzkimi (Dz. U. 2001, nr 153, poz. 1783); Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 3 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie postępowania ze zwłokami i szczątkami ludzkimi (Dz. U. 2020; poz. 585); Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń i zaświadczeń na przewóz zwłok i szczątków ludzkich (Dz. U. 2007, nr 249, poz. 1866); Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie sposobu przechowywania zwłok i szczątków ludzkich (Dz. U. 2011, nr 75, poz. 405).

Wprowadzeniem do niniejszej tematyki, która z pewnością zasługuje na bardziej pogłębione studia, są opracowania, które dołączam w postaci odrębnych plików.